

[Baaga-Hansen.]

nemlig dette, at opstillingen af den foreslåede skala for ydelsen af det midlertidige løntillæg i forbindelse med det i lønningsloven indeholdte princip for dyrtidsreguleringen og de siden 1948 gennemførte ekstraordinære lønordninger har medført, at den procentvise stigning i de forskellige lønklassers bruttoløn siden 1946 ikke har været ensartet. De mellemste lønklasser har ubestrideligt opnået en lavere procentvis stigning end de laveste og højeste lønklasser.

En ændring af den opstillede og beregnede skala ville imidlertid ikke blot kræve et meget betydeligt arbejde, før en samlet vurdering af en sådan ændrings indflydelse på de enkelte lønklasser og de enkelte tjenestemandskategoriens løn kunne foretages, men — og det var for udvalget det afgørende — en sådan ændring kunne ikke holdes indenfor den økonomiske ramme, lovforslaget afsætter, uden at man måtte tage fra nogle af de tjenestemænd, der ved forslaget har fået en vis lønforbedring stillet i udsigt, og hvis organisationer allerede har tiltrådt forslaget, en tiltrædelse, som naturligvis forudsætter, at det fremsatte tilbud ikke forringedes ved lovforslagets behandling i tinget.

Tilbage var der herefter for udvalget kun den udvej at ændre skalaen i opadgående retning for alle lønklasser, men dette ville betyde en væsentlig forøgelse af den samlede merudgift, og et sådant skridt veg man fra alle sider i udvalget tilbage for på nuværende tidspunkt. Udvalget henstiller dog, at der ved den førstkommende revision af den ekstraordinære lønordning tages hensyn til det fremdragne forhold, for så vidt lønningskommissionen ikke forinden har afsluttet sit arbejde. Med denne henstilling mener udvalget efter min opfattelse af forhandlingerne, at hvis lønningskommissionen ikke har afsluttet sit arbejde, før der igen skal forhandles om lønningerne i 1958, må den til den tid fungerende finansminister drage omsorg for, at der ved fremsættelse af tilbud til tjenestemændene og ved ind-

gåelse af aftaler med disse bliver skabt en ordening, hvorved stigningen i bruttolønnen for de forskellige lønklasser, som er optaget i den nugældende lønningslov, procentuelt bliver ensartet. En betydelig del af udvalgets medlemmer og mange tjenestemænd med mig forventer imidlertid, at lønningskommissionen nu gør sit arbejde færdigt indenfor en rimelig tid, bl. a. for at man derved kan komme frem til en rimelig og retfærdig dyrtidsregulering, som vil kunne benyttes fremover, hvadenten konjunkturerne går op eller ned, så vi kunne undgå, at tjenestemandsgupper hvertandet år ved lønforhandlingerne kommer i modstrid med hinanden i kampen for at redde så meget til hver sin gruppe som muligt af det som regel meget beskedne beløb, der ialt er tale om. Den uro og modsætning, som regelmæssigt opstår mellem flere af tjenestemandsgupperne ved hver lønregulering, og som er til skade for tjenestemændene og for tjenestemandsstanden som helhed, kunne derved undgås.

Pensionisternes pensioner og pensionsforhold er blevet diskuteret i udvalget i forbindelse med de af pensionisterne overfor udvalget fremsatte ønsker om visse forbedringer, bl. a. vedrørende udbetalingen af et antal portioner af det særlige tillæg med 100 pct. i stedet for som nu med 70 pct. Udvalget har ikke været blind for, at der under den udvikling, der er foregået for visse pensioner, er sket en sådan forringelse af pensionerne, at de ikke svarer til 70 pct. af lønnen. Men udvalgets flertal mener dog, at med den forbedring af pensionerne, som det foreliggende lovforslag giver, vil de stort set komme til at stå i et passende forhold til lønningerne. I det hele taget anser man det ikke for rigtigt at ændre pensionsreglerne på nuværende tidspunkt, hvor spørgsmålet om folkepensionen ikke har fundet sin afklaring. Et mindretal, det radikale venstres medlem af udvalget, giver i betænkningen sin egen begrundelse for ikke at søge særlige foranstaltninger for pensionisterne gennemført på nuværende tidspunkt, men hen-